

KOMISJA EUROPEJSKA

*Bruksela, dnia 20.1.2017 r.
C(2017) 9 final*

Szanowny Panie Przewodniczący!

Komisja pragnie podziękować Senatowi za wyrażenie opinii na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, oraz zmieniającego rozporządzenie nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu (COM(2016) 482 final).

Wniosek ten stanowi element pakietu trzech wniosków ustawodawczych dotyczących unii energetycznej, które łącznie zagwarantowałyby, że UE będzie na dobrej drodze do osiągnięcia celu, jakim jest wewnętrzna redukcja emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. i wypełnienia jej zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego. Pakiet ma pomóc Europie przygotować się do przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, co jest niezbędne, by zapewnić miejsca pracy, wzrost gospodarczy i możliwości inwestowania przy jednoczesnym przeciwdziałaniu niebezpiecznej zmianie klimatu. W osiągnięciu tego celu obywateli i przedsiębiorstwa wspierać będzie szeroki wachlarz środków politycznych, w tym w zakresie klimatu i energii, rolnictwa i transportu, innowacji i inwestycji.

Wniosek jest zgodny z wytycznymi Rady Europejskiej z października 2014 r., potwierdzonymi w marcu bieżącego roku. Przywódcy UE uzgodnili, że w sektorach nienależących do Europejskiego Systemu Handlu Emisjami (non-ETS), w tym w budownictwie, transporcie, rolnictwie i gospodarowaniu odpadami, konieczne jest ograniczenie emisji o 30 % w porównaniu z rokiem 2005 jako część ich wkładu w osiągnięcie ogólnego poziomu docelowego UE na rok 2030 wynoszącego co najmniej 40 % redukcji w porównaniu z rokiem 1990. Wniosek zapewnia sprawiedliwy podział wysiłków w UE, który można osiągnąć w opłacalny sposób, przy jednoczesnym zapewnieniu integralności środowiskowej.

Komisja poważnie traktuje obawy wyrażone przez Senat w odniesieniu do głównych postulatów przedstawionych przez Polskę w różnych kwestiach.

*P. Marek ROCKI
Przewodniczący
Komisji Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej
Ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa*

*Do wiadomości: P. Stanisław KARCZEWSKI
Marszałek Senatu
Ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa*

Komisja pragnie podkreślić, że proponowana 7% redukcja emisji gazów cieplarnianych dla Polski do roku 2030 została ustalona wyłącznie w oparciu o zasadę sprawiedliwości, według kryterium produktu krajowego brutto na mieszkańca i w przedziale od 0 % do -40 % w stosunku do roku 2005, jak zaproponowała Rada Europejska. Jest to znacznie poniżej poziomu -33,5 %, który przyjęto by dla państwa członkowskiego o średnim unijnym dochodzie, by zapewnić zgodność z wyznaczonym przez UE ogólnym docelowym poziomem redukcji emisji o 30 % w danym przedziale. W stosunku do żadnego państwa członkowskiego o niższym dochodzie nie przyjęto poziomu docelowego przekraczającego -33 %.

Metodologia, która posłużyła do określenia punktu startowego w 2021 r., opiera się na podejściu stosowanym w okresie do roku 2020 i wyznacza początek biegu trajektorii w oparciu o ostatnie emisje dostępne do tego czasu, np. średnia dla lat 2016-2018. Postępowanie się docelowymi poziomami emisji do roku 2020 spowodowałoby powstanie dużych nadwyżek w związku z zakładanym nadwyżkowym osiągnięciem przez UE jej docelowego poziomu do 2020 r. W rezultacie stało by się wysoce nieprawdopodobne, by UE mogła osiągnąć swoje międzynarodowe zobowiązania dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. Ponadto w pełni uwzględnia się fakt, że Polsce zezwolono na zwiększanie emisji do 2020 r. Proponuje się zwiększenie przydziału dla Polski na lata 2021-2030 o taką wielkość, o jaką Polska może zwiększyć swoje emisje do 2020 r. w porównaniu ze średnim przydziałem na lata 2016-2018.

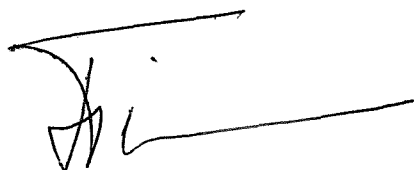
We wniosku przewidziano nową możliwość elastycznego wykorzystania ograniczonej liczby jednostek redukcji emisji w sektorze użytkowania gruntów, aby osiągnąć cele krajowe. W przypadku Polski wynosi to 21,7 mln ton. Pełne wykorzystanie oznacza, że docelowy poziom -7% dla Polski w ramach non-ETS zostałby faktycznie zmniejszony do -5,8% w przypadku sektorów objętych decyzją o wspólnym wysiłku redukcyjnym. Jednocześnie nowe elastyczne rozwiązanie, choć zapewnia opłacalność, pozostaje ograniczone, tak aby zachować integralność środowiskową i utrzymać zachęty dla dodatkowych działań i inwestycji w budynki, transport, rolnictwo i sektor odpadów. Obejmuje ono jednostki z tytułu gruntów zalesionych i rolnych. Chociaż Komisja uznaje ważną rolę, jaką zrównoważona gospodarka leśna odgrywa w przeciwdziałaniu zmianie klimatu, jest ona zdania, że obecnie przedwczesne byłoby stosowanie również jednostek z zarządzanych gruntów leśnych w ramach rozporządzenia.

Nasze doświadczenia w ramach obecnego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto nie są jeszcze jednoznaczne, a ustalenie nowych poziomów referencyjnych wyznaczających saldo rozliczeniowe po 2020 r. w odniesieniu do zarządzanych gruntów leśnych zajmie więcej czasu. Po ustaleniu poziomów referencyjnych na okres po 2020 r. na podstawie bardziej porównywalnego i przejrzystego podejścia do zarządzania w UE, można będzie podjąć kwestię włączenia takich jednostek. Przewiduje to w pełni przedmiotowy wniosek.

Poruszone powyżej kwestie opierają się na wstępnym wniosku przedstawionym przez Komisję, który znajduje się obecnie na etapie procesu legislacyjnego z udziałem Parlamentu i Rady.

Komisja ma nadzieję, że wyjaśnienia zawarte w niniejszym piśmie rozwieją wątpliwości przedstawione przez Senat oraz liczy na dalszy dialog polityczny w przyszłości.

Z poważaniem

*Frans Timmermans
Pierwszy Wiceprzewodniczący*

*Miguel Arias Cañete
Członek Komisji*